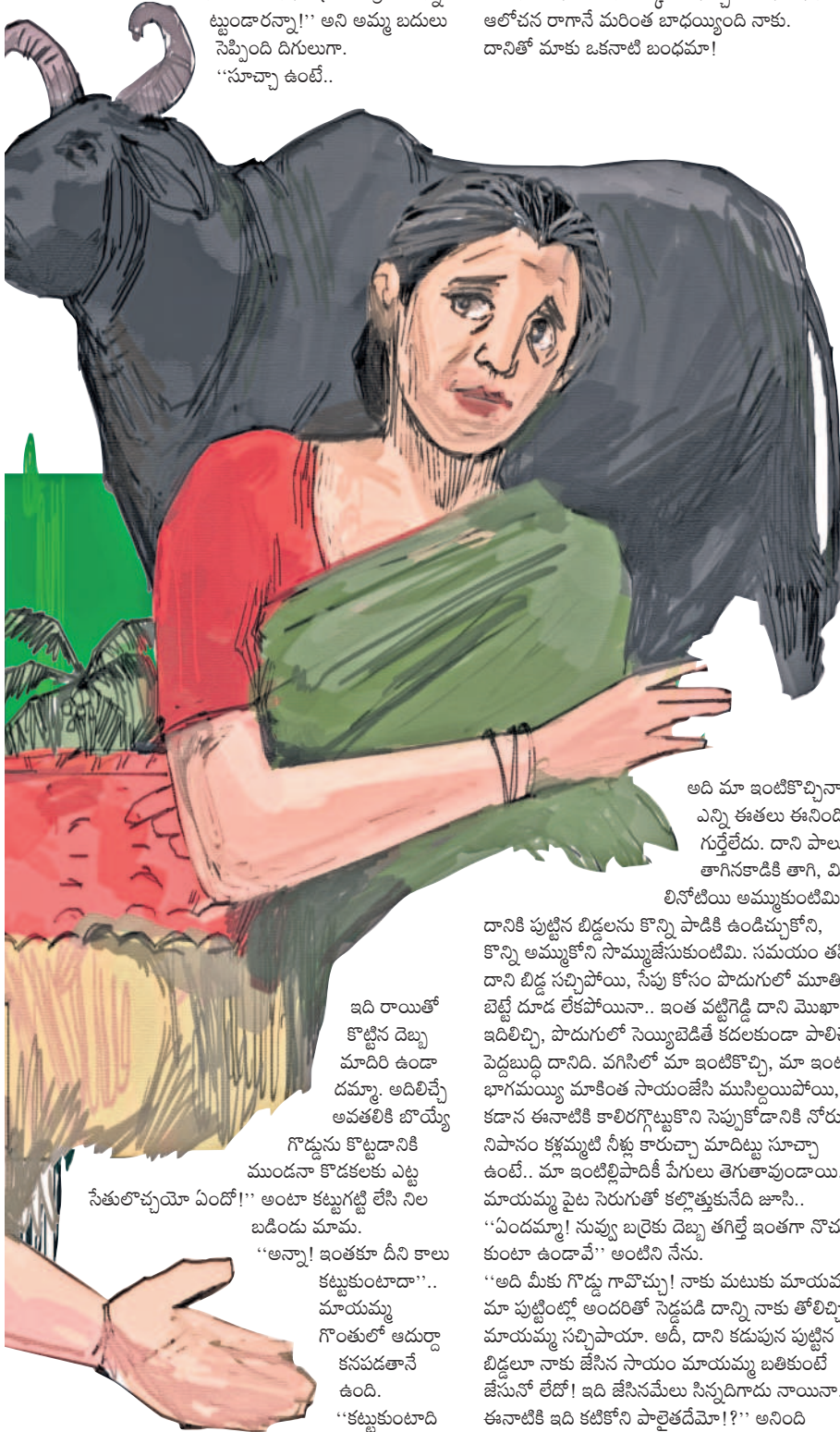

మాయమ్మ నేనూ సాయం పట్టుకుంటే.. ఆ మామ బర్రె కాలుకు కట్టు కట్టా..
 “ఎట్టా జరిగిందిమ్మా!?” అని.
 “ఏమోనన్నా! ఇది సుట్టుపక్కల దూడలను పెద్దదిక్కు మాదిరి ఎంటేసుకొని వంకలోకి మేతకు బోతది. వంక వతలి చేల మనుషులు ఎవరో కొట్టే ట్టుండారన్నా!” అని అమ్మ బదులు సెప్పింది దిగులుగా.
 “సూచ్యా ఉంటే..

మామ.
 ఆయన ఆ మాటల మాయమ్మ సంతోషంకోసం అన్నెట్టుం డాడు.. ఆయన గొంతును బట్టిసూచ్యే. ఇదేమో ముసిలి పాయపు గొడ్డలపాయ. మనము ఎంతమంది మనుషుల గురించి వివేకం.. ముసిలిముప్పున దెబ్బలుత గిలి మంచాన బడి తిరుక్కోలాక సచ్చిపోయినారని. ఈ ఆలోచన రాగానే మరింత బాధయ్యింది నాకు.
 దానితో మాకు ఒకనాటి బంధమా!

అది మా ఇంటికొచ్చినాక ఎన్ని ఈతలు ఈనిందో గుర్తలేదు. దాని పాలు తాగినకాడికి తాగి, మిగిలిపోయి అమ్ముకుంటిమి.

దానికి పుట్టిన బిడ్డలను కొన్ని పాడికి ఉండిచ్చుకోని, కొన్ని అమ్ముకోని సొమ్ముజేసుకుంటిమి. సమయం తప్పి దాని బిడ్డ సచ్చిపోయి, సేపు కోసం పొదుగులో మాతి బెట్టే దూడ లేకపోయినా.. ఇంత వట్టిగెడ్డి దాని మొఖాన ఇదిలిచ్చి, పొదుగులో సెయ్యిబెడితే కదలకుండా పాలిచ్చే పెద్దబుద్ధి దానిది. వగిసిలో మా ఇంటికొచ్చి, మా ఇంట్లో భాగమయ్యి మాకింత సాయంజేసి ముసిలియిపోయి, కదాన ఈనాటికి కాలిగొట్టుకొని సెప్పుకోడానికి నోరులే నిపానం కళ్ళమ్మటి నీళ్లు కారుచాచా మాదిట్టు సూచ్యా ఉంటే.. మా ఇంటిల్లిపాడికి పేగులు తెగుతావుండాయి. మాయమ్మ పైల సెగులు కల్లోత్తుకునేది జూసి..
 “ఏండమ్మా! నువ్వు బర్రెకు దెబ్బ తగిలే ఇంతగా నొచ్చు కుంటా ఉండావే” అంటిని నేను.
 “అది మీకు గొడ్డు గావొచ్చు! నాకు మటుకు మాయమ్మ. మా పుట్టింట్లో అందరితో సద్దపడి దాన్ని నాకు తోలిచ్చి మాయమ్మ సచ్చిపాయా. అది, దాని కడుపున పుట్టిన బిడ్డలా నాకు జేసిన సాయం మాయమ్మ బతికుంటే జేసునో లేదో! ఇది జేసినమేలు సిన్నదిగాదు నాయనా. ఈనాటికి ఇది కటికోని పాలైతదేమో!” అనింది మాయమ్మ బాధగా.
 నిజమే! మానాయన జేసిన సేద్యంతోనే సంసారం

ఇది రాయితో కొట్టిన దెబ్బ మాదిరి ఉండదమ్మా. అదిలిచ్చే అవతలికి బోయ్యే గొడ్డును కొట్టడానికి ముండనా కొడకలకు ఎట్ట సేతులోచ్చయో ఏందో!” అంటూ కట్టుగట్టి లేసి నిలబడింది మామ.
 “అన్నా! ఇంతకూ దీని కాలు కట్టుకుంటాడా”.. మాయమ్మ గొంతులో ఆదుర్దా కనపడతానే ఉంది.
 “కట్టుకుంటాది లేమ్మా!” అని ఇంటిదాన బట్టిండు

సాగిలా మాయమ్మ. ఆడపిల్లోళ్లకు నలుగురిలో నామో సిగా ఉంటాదాని సెప్పల్లోకి, ముక్కుల్లోకి పాడిమీద మిగిలిచ్చే కొనింది. సుట్టలల్లో ఎవరి ఆడపిల్లోళ్లు మూలగా చూస్తూ, ఎవరైనా నెలదప్పినా.. సారెలు, సీరెలు ఎత్తక పోయి సుట్టలల్లో మా ఇంటి మర్యాద కాపాడింది మా నాయినిచ్చిన లెక్కతోగాదు. ఇది గెడ్డి గేదం మేసి.. పాలగా మార్చి, మా ఇంట్లో పిండిన దాని నెత్తరతో. ఒకసారి మా సన్న సెల్లెలు సితామాలమ్మమ్మ సంతాకోళ్ళ ఇంటికి సుట్టాలోచ్చింటే.. వాళ్ళ పిల్లల్ని రోజంతా ఎత్తుకోనుంది. ఆ పిల్లల్ని మెళ్ళో గొలుసు పోయిందిని మాయమ్మమీద నింద బేసిండు పిల్లల్ని నాయన.
 “నేను సచ్చిపోతానమ్మా!” అని మాయమ్మ ఏడుస్తూ ఉంటే..
 “నువ్వుండమ్మా! నా పెంపకం నాకు దెల్పులే!” అని అప్పటికప్పుడు మాయమ్మ దేవుడి పటాల ఎనక దాని పెట్టిన పాలడబ్బులు దీసి, వాళ్ళింటికి బోయి.. తీసుకోమని దేవుని పటంకాడ పెట్టింది. ఆ డబ్బులు ముసిలి గొడ్డు, దాని బిడ్డలమీద కూడబెట్టిందే. అందరూ భయంభయంగా లెక్కదిట్టు సూచ్యే..
 “గొలుసిచ్చే దొరికిపోతామని లెక్క దెచ్చి నాటకం ఆడతాండారు” అని లెక్క జోబీలో పెట్టుకున్నెడు వాళ్ళల్లుడు. మల్ల దెలిసింది.. ఆ గొలుసు సీట్లాలలో వాడే పోగొట్టిండని.
 ఇయన్ని గవనానికొచ్చి..
 ‘ముసిలెనుము జీవుడు పోతే మా ఇంట్లోనే పోవాల తప్ప.. కోసుకునేదానికి ఇచ్చేది లేదు!’ అని నా పానంగెట్టి జేసుకుంటి.

* * *

పోయిన కార్మికమాసంలో మా ముసిలెనుము ఒకసారి సచ్చి బతికినట్టయ్యింది. ముసురుబట్టి కురుచాచా ఉండిన వాన, జడివానగా మారి.. తుఫానుకు తిరుక్కున్నది. వానలో ఎంతసేపని కట్టు గుంజలకు నిలగట్టి సంపుతామని, అట్ట తిరుక్కోనో చ్చాయిలే అని గొడ్డును వంకవతలి మిట్టకు తోలిచ్చినం. ఒక్కసారిగా వంకనాగడంతో అవతలిగొడ్డు అవతలనే నిలబడిపోయినాయి. వాటిల్లో మా ముసిలెనుము కూడా ఉంది.
 “నాయినా! అట్ట వంకదనకా పోయిరాపోరా! ఎను ములు అవతల నిలిసిపోయిందాయని అందరూ పోతా ఉండారు” అని మాయమ్మ చెప్పే పోయినా. వంక మాంతంగా పారతా ఉంది. బలంగా ఉండే గొడ్డు ఒక్కొక్కటే దాటి ఇవతలికి వస్తూ ఉండుయి. మాంస గూడా రెండు దాటిచ్చినాయి. వాగు మట్టుం ఎంతకం తకూ పెరుగుతాంది. ముసిలి మాత్రం బలంబుకుంటానో లేదోనని భయపడి అవతలి పక్కనే ఉండాది. నేను పొయ్యి అదిలిచ్చే.. వంకదాటుకుంటాదేమోనని వంకలో దిగినా.
 “ఒరే! తెలివుదా లేదా? భద్రం గావాల. దాటుకోలేవ్” అని అందరూ అరుచావుండారు.
 నేను లెక్కజెయ్యకుండా వంకలో దిగినా. నడమల్లోతు నీళ్లదూరం పోతానే.. నీళ్ల వరపడి నన్ను తోయ్యసాగింది. కుడికాలు ఎత్తి పెట్టేలోపు నిలపరి సెప్పు ఊడిపోయి నీళ్ల మిడ్డి పోయింది. నా వొంట్లోకి భయమొచ్చింది. రెండో సెప్పుగూడా నీల్పాలుజేసి యెనిక్కొచ్చినా. ఇవతల నిలబడి..
 ‘దా.. ప్రివ్వి.. దా!’ అని పిలిచే.. నా గొంతు గుర్తుబట్టి అరింది.
 దానికి కొంచెం ధైర్యం వచ్చినట్టుండది. అడుగుముందు